עפ"ג 22139/04/13 – חברת אחים אלישה 2005,לבניה ופיתוח בע"מ,זין איאד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עפ"ג 22139-04-13

בעניין: 1. חברת אחים אלישה 2005 לבניה ופיתוח בע"מ
2. זין איאד

המערערים

נגד
מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. לפניי בקשת המרכז לגביית קנסות למתן פקודת מאסר.

2. תיק זה עניינו ערעור על גזר הדין שהוטל על המערערים על ידי בית משפט השלום, שהורשעו בעבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין (ת.פ. 2081/09, כב' השופט י' מינטקביץ). במסגרת גזר הדין בית משפט השלום הטיל על המערער 2 (להלן: "**המערער**") עונש מאסר לריצוי בפועל לתקופה של 18 חודשים; קנס בסך 250,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תמורתו; עונשי מאסר על תנאי. בנוסף הוטל על המערערת קנס.

3. במסגרת פסק הדין בערעור, ערכאת הערעור החליטה שלא להתערב בעונש המאסר שהוטל על המערער וכן לא בגובה הקנס שהוטל עליו (פסק הדין מיום 6.6.13). ואולם, הוחלט להתערב במועד שנקבע לתשלום הקנס. חלף החלטת בית משפט השלום שקבע כי הקנס שהוטל על המערער ישולם במלואו ביום בו אמור המערער להתחיל בריצוי עונשו, נקבע כי המערער יוכל לשלם את הקנס ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, לאחר שחרורו ממאסר. התשלום הראשון נקבע ליום 1.4.15. כן נקבע כי "אי תשלום אחד התשלומים במועדו יעמיד את יתרת הקנס לתשלום מיידי, על כל הכרוך בכך" (ס' 12 לפסק הדין).

4. לאחר שחרורו של המערער ממאסר, הוגשה בקשה על ידי הרשות לשיקום האסיר במסגרתה טופל המערער לאחר ריצוי מאסרו. במסגרת הבקשה התבקשה פריסת התשלומים שיקלו על המערער לעמוד בהם (בקשה מיום 4.3.15). בהחלטה מיום 10.3.15, ולאחר שהמדינה מסרה את עמדתה למבוקש, נעתר בית המשפט לבקשה והורה על פריסת תשלום הקנס ל-50 תשלומים, כשכל אחד מהם יעמוד על 5,000 ₪.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

5. ביום 1.6.15 הוגשה בקשה נוספת להקטנת סכום התשלומים, הפעם על ידי ב"כ של הנאשם באותה עת, עו"ד אחמד עדילה. לאחר קבלת עמדת המאשימה, בית המשפט נעתר לבקשה והקטין את גובה התשלומים. נקבע כי יתרת הקנס שנותרה לתשלום במועד ההחלטה מיום 14.6.15 - 240,000 ₪ - תשולם ב-80 תשלומים בסך 3,000 ₪ כל אחד.

6. בחלוף כשלוש שנים, ביום 8.5.18 הוגשה בקשה על ידי המרכז לגביית קנסות לחתימה על צו מאסר עקב אי תשלום קנס. בבסיס הבקשה יתרת קנס על סך 237,000 ₪ וכן סכום נוסף בגובה של 177,859 ₪ בגין תוספת פיגורים והוצאות גבייה. מהאמור עולה, כי המערער שילם סכום של 13,000 ₪ בלבד מהקנס המלא שהוטל עליו.

7. בהחלטה מיום 9.5.18 התבקש עו"ד עדילה להתייחס לבקשת המרכז לגביית קנסות. העתק מההחלטה נשלח לעו"ד עדילה וגם למערער עצמו.

8. ביום 1.6.18 ניתנה החלטה נוספת בה נכתב כי "מן המזכירות נמסר לי, כי ביום 24.5.18 נוצר קשר טלפוני עם עו"ד עדילה, אשר ביקש כי תינתן לו אפשרות למסור את התייחסותו עד ליום 28.5.18. לבית המשפט עדיין לא הוגשה התייחסותו של עו"ד עדילה, וניתנת לו הזדמנות לעשות זאת עד ליום 10.6.18".

9. עד ליום זה לא הוגשה התייחסות מטעם המערער או מעורך דין עדילה. בפנייה שנעשתה על ידי מזכירות בית המשפט לעו"ד עדילה נמסר כי ביום 8.7.18 מזכירה ממזכירות בית המשפט שוחחה עם עו"ד עדילה, והוא ביקש למסור כי אין לו שום קשר עם הנאשם וכי לא הצליח ליצור עימו קשר.

10. בנסיבות אלה, משלא שולם הקנס, ולאחר שניתנה לנאשם ההזדמנות להביא את דבריו בפני בית המשפט ולהתנגד למבוקש והוא לא עשה כן, אני נעתר למבוקש ומורה על מאסרו של המערער לתקופה של 346 ימים. פקודת המאסר תחתם בנפרד.

11. המזכירות תעביר העתק מהחלטתי למערער, לעו"ד עדילה ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©